

ПЕТ ДЕЦЕНИЈА ЕМИСИЈЕ „ДОЗВОЛИТЕ...”

Формула која даје резултат

То што је емисија о Војсци, после „Дневника”, најстарија на телевизији говори, пре свега, колико је систем одбране имао велики значај у друштву и политици и пре пола века – каже за магазин „Одбрана” уредник емисије РТС-а Горан Јанићевић

Документарна емисија посвећена Војсци први пут је приказана 1. октобра 1965. и од тада гледаоцима дочарава живот и рад припадника система одбране, вежбе, маневре, занимљивости, успехе и напоре војника да испуне све обавезе и изврше задатке. Реализована су 1.434 сата емисије, што захтева више од три месеца непрекидног седења пред телевизијским екранима.

Према речима уредника емисије, без обзира на политичке и друштвене промене, она постоји већ 50 година, никада није престала да се емитује, а највећи значај емисије „Дозволите...” лежи у њеном континуитету.

– Данас су времена другачија и природно је да људе више занима економски развој или модерне технологије. То

37

што је емисија о Војсци, после „Дневника”, најстарија на телевизији говори, пре свега, колико је систем одбране имао велики значај у друштву и политици и пре пола века. Међутим, углед Војске је и даље веома висок, што је помогло емисији „Дозволите...” да се одржи, оправда своју улогу и разлог за постојање. У светлу важних историјских догађаја треба истаћи да после 5. октобра 2000. уредник емисије „Дозволите...” није смењен, иако су скоро сви уредници и директори, на свим нивоима, тада смењени на државној телевизији – наводи Горан Јанићевић.

Тимски рад најбитнији

О сарадњи Министарства одбране и РТС-а каже да је све боља, и од снимања до снимања увиђају шта је добро, а

шта лоше у заједничком раду на емисији. Према речима Јанићевића, без тимског рада људи из РТС-а и Војнофилмског центра „Застава филм“ нема готовог производа, односно емисије. Они долазе из различитих окружења, имају другачије образовање и специјалности, а „принуђени“ су на сарадњу. Како каже наш саговорник „то је формула која даје резултат“.

Емисију „Дозволите“ уређују гледаоци, и то је „у аманет“ Јанићевићу оставио претходни уредник Ненад Пезо. Такође, остала је и чињеница да емисија и људи који је реализују имају велику одговорност.

– Посредством наше емисије гледаоци могу да увиде значај Војске, јер се трудимо да њене мисије и задатке што је могуће више приближимо грађанима. Наравно, трудимо се да не улешавамо стварност, и увек питамо људе колико је тешко то што раде, колико је потребно одрицања...

Такође, гледаоци могу да виде да времешна техника ради и да је војска добро одржава и чува. Важно је и затворити уста онима који Војску називају ловачком дружином и кажу да је у „оно“ време или „њихово“ време била боља. Таква поређења не пију воду – истиче уредник и додаје да је о систему, у коме је заиста могуће предвидети ствари и планирати активности, лако уређивати емисију.

Гледаност расте и у региону

Приликом избора тема, екипа емисије труди се да равномерно представи родове и службе, јединице ранга бригаде и слично. Труде се, такође, да изађу из војних оквира,

јер се „Дозволите...“ приказује на јавном сервису свих грађана Србије. Телевизијске репортаже држе пажњу и људима који нису били у Војсци, а такав приступ посебно је међу млађим гледаоцима наишао на позитиван одјек.

– Свако снимање је занимљиво на свој начин, као и монтажа, односно прегледање и анализа снимљеног материјала. Војна тематика у данашње време није толико популарна као што је била пре 20 или 30 година. Круг људи који имају додирне тачке с војском на неки начин се сужава, и највећи број гледалаца јесу активна и пензионисана војна лица, као и људи из цивилства које занима војна тематика. Занимљиво је да на нашем „Јутјуб“ каналу 60 одсто посета буде из Србије, а остатак из БиХ, Хрватске, Македоније, Немачке, САД... То значи да нас гледа и регион, али и дијаспора. Најбољи одјек међу публиком имамо за прилог о борбама за караулу „Кошаре“, затим следе приче о специјалним јединицама Војске, Жандармерији, те презентације наоружања и војне опреме Војске Србије – објашњава Јанићевић.

Војска дели судбину народа, а екипа емисије дели судбину војске, каже уредник и наводи да „иако звучи патетично, заиста јесте тако“. Ако гледаоци познају емисије од пре 30 година приметиће да се „Дозволите...“ сада налази у лошем стању.

– Међутим, с техником коју имамо и људским ресурсима којима располажемо, како на РТС-у, тако и у ВФЦ „Застава

ва филм”, заиста извучимо максимум и надам се да се то огледа у ономе што људи виде на телевизији. Наш стални проблеми јесу недостатак људи, савремене технике за снимање и монтажу и недостатак возила. То траје, али има назнака да ће бити боље у блиској будућности – наводи он.

Документаристички приступ

Када је Горан Јанићевић започео да уређује емисију, крајем октобра 2013. године, на уму је имао једно правило – пре њега емисију је 48 година „неко” радио, снимао, монтирао. Промене је увео када су у новембру прошле године променили концепцију емисије и добили бољи термин. Сада приказују минимум протоколних вести, а предност дају репортажама из јединица, с терена и војних вежби, као и кратким спотовима снимљеним акционим камерама.

– Промењен је новинарски приступ и сада инсистирамо на репортажним и документаристичким прилозима. Када мало логистички и кадровски ојачамо, имаћемо времена да се бавимо и феноменима из области одбране и безбедности, да отворимо блог „Дозволите...”. Највећа промена јесте „излазак” на интернет. Тренутно имамо више од 8.000 „лајкова” на Фејсбуку, а наш званични „Јутјуб” канал има у просеку око 5.000 прегледа дневно или нешто више од 150.000 месечно. Планирамо да уведемо војне вести из региона и постанемо аутентични и поуздан извор информација из области одбране у Србији и региону. Стога, када на „Гуглу” или „Википедији” тражите појам о Војсци или наоружању, појавиће

се информација из наше емисије – појашњава саговорник „Одбране”. Емисија се првих десетак година звала „Од јутра да повечерја”, затим „Дозволите да се обратимо”, а од средине деведесетих зове се „Дозволите...”. Дужина трајања у почетку била је 120 минута, па се смањивала на 90, затим 58 и сада траје 30 минута. Процена екипе јесте да је пола сата права мера за емисију о Војсци. Термин приказивања је седам година био недељом ујутро од осам сати на Другом програму РТС-а. Од новембра 2014. године „Дозволите...” се емитује недељом од 13 часова на Другом програму, што је повећало и гледаност и популарност емисије.

Сусрет професија

Уредник „Дозволите...” истиче како има привилегију да ради посао који заиста воли. Највећи разлог да 2001. године упише Факултет политичких наука била је жеља да као новинар прати војску. Случајно или не, на дан када је дипломирао снимао је на Војној академији прилог за емисију „ТВ Мрежа”. Од 2005. године радио је као новинар у Продукцијској групи „Мрежа” у емисијама „ТВ Мрежа” и „Евронет”. У тој редакцији често је радио прилоге о Војсци, те научио да је важно бити другачији и волети новинарски позив.

– Истовремено, 2008. године служио сам војску у Школи за резервне официре и неколико година радио на веб-сајту РТС-а. Војни рок од шест месеци помогао ми је да схватим како војска функционише и да препознам колико ми више „лежи” новинарски од официрског позива. Људи у Војсци цене када им као новинар дође неко ко их разуме и ко је уз то и резервни официр пешадије. Наравно, људи са којима радим из РТС-а и „Застава филма” воле свој посао, многи имају вишедеценијско искуство, што умногоме олакшава рад. Трудим се да што боље проучим војну тематику и за сада ми добро иде. Надам се да ће за 50 година неко у интервјуу за магазин „Одбрана” моћи да каже неку добру реч за људе који данас праве емисију „Дозволите...”, да похвале рад – каже Горан Јанићевић. ■

Сања АНЂЕЛКОВИЋ
Фото Горан ЈАНИЋЕВИЋ

